

služby státní, ani věcných námitek zkušeností podepřených, které by odůvodňovaly dosavadní zamítavou praxi státních úřadů proti právníčkám, bylo změněno odmítavé stanovisko v přijímání žen-právníček do konceptní služby státní a aby přijímány byly za týchž podmínek jako kolegové.«

Neobyčejně četná účast a živý zájem posluchačstva dokázaly, že schůze nebyla zbytečnou, nýbrž že šlo o věc, která je pro většinu přítomných otázkou životní.

Společnost a zločinci. V poslední době slyšíme stesky na vzrůst zločinnosti, který bývá přičítán veřejnosti z valné části buď nevhodným ustanovením právním nebo nedokonalému provádění platných zákonů ať orgány bezpečnostními, ať soudy, jimž bývá vytýkána nemístná mírnost. Ani užívání práva milosti hlavou státu nebývá ušetřeno výslovné či skryté kritiky. Nechceme rozhodovati, zda či do jaké míry jsou výtky ty oprávněny. Některé události poslední doby však nasvědčují, že veřejnost není si dobře vědoma úkolu, který jí samotné připadá v boji proti zločinnosti. Nebezpečný zločinec řadu týdnů ohrožoval území republiky. Byl prý na různých místech viděn, ale než se občan odhodlal oznámiti to na příslušném místě, byl zločinec na druhém konci republiky. Žena, odsouzená pro účastenství na vraždě, zemřela v žaláři. Nechceme vážití tíži její viny, o níž soudem bylo pravoplatně rozhodnuto. Jest však jisto, že těžce porušila nejzákladnější povinnosti právní i mravní. Ale její pohřeb předčil účastí veřejnosti poslední cestu mnohého z nejzasloužilejších mužů. Nemusíme připomínati, že značná část žurnalistiky veřejnost zdatně podporovala. Od odpuštění jest daleko k oslavě hříchu. Nezapomínejme, že soud veřejnosti bývá zločinci účinnější pohrůzkou než trest sám. Bez podpory veřejnosti ztrácí trestání mravní oporu. Občanstvo nemůže žádati od státních orgánů, aby napravovaly škody, které tu účinnému boji proti zločinnosti vznikají. Tím méně, čím větší měrou ohrožuje liknavost v konání povinností občanských, jako zejména povinností svědecké, řádný, rychlý a spolehlivý výkon práva.

Československá společnost pro právo trestní ustavená v zimě roku 1924 jako odbočka Mezinárodní společnosti pro právo trestní, konala valnou schůzi dne 3. května. Předsedou byl zvolen opětuniv. prof. dr. Miřička, místopředsedy senátní president Herrnritt a advokát dr. Schauer. Koncem roku 1926 měla společnost 595 členů, z nichž 138 bylo zároveň členy ústředí.

Sjezd rakouských soudců koná se v době od 26. do 29. června t. r. ve Vídni. Na programu jsou zajímavé otázky, jako:

přítomnost a budoucnost práva nájemního, úkoly trestního práva mládeže, soud kmetský a porotní, reforma manželského práva, československé manželské zákonodárství v praxi (zpravodaj r. v. z. o. E. Prochaska z Olomouce), kriminální biologie a trestní soudnictví (prof. Lenz), postavení soudů.

Slovník veřejného práva československého. V odborných právnických kruzích byl pocíťován již delší dobu nedostatek kompendií z jednotlivých právních oborů. Zejména v právu veřejném chybí souborné dílo, které by obsáhlo veškerou materii, rozptýlenou v četných předpisech předpřevratových i nových. Rakousko mělo podobné dílo v Handwörterbuch der Staatswissenschaften. Českého díla podobného vůbec nebylo, nehledíme-li k právnickému slovníku prof. Veseleho, který však pro dnešní dobu již nevyhovuje. Přes omezený okruh odběratelů a veliké finanční náklady rozhodli se první prezident Nejvyššího správního soudu prof. dr. Emil Hácha a universitní profesori dr. Ant. Hobza, dr. Jiří Hoetzel, dr. Frant. Weyr a dr. Karel Lašťovka vydati systematické vyličení veškerého našeho práva ve formě slovníkové. Dílo vyjde nákladem Polygrafie a fy. Rudolf M. Rohrer v Brně. Celý slovník veřejného práva československého vydáván bude v měsíčních sešitech o 5 arších, při čemž první sešit vyjde v květnu 1927. Za spolupracovníky pro jednotlivá hesla byli získáni redakci vesměs vynikající činitelé v příslušném oboru vědním. Svou účast přislíbili především všichni profesori našich tří právnických fakult, dále ministři dr. Engliš, dr. Beneš, býv. ministři dr. Winter, ing. Dvořáček, dr. Schuster, členové Nejvyššího správního a Nejvyššího soudu, přední naši advokáti a úředníci jednotlivých ministerstev. Funkci redakčního tajemníka obstarává dr. Jiří Havelka, min. místotajemník v ministerstvu železnic v Praze.

»**Komenský**«, spolek pro podporu československých škol zahraničních v Praze, vysílá losy své II. věčné loterie s obrazem Mistra Alfonse Muchy. Loterní výbor prosí všechny české lidi dobré vůle: »Nevracejte zaslané losy a přispějte jejich zakoupením k ošacení chudých českých dětí našich krajanů za hranicemi. Bude-li Vám štěstěna přátí, získáte snad i některou z hlavních výher, z nichž I., v částce 150.000.— Kč, bude po zákonité srážce vyplacena hotově; II. má cenu Kč 40.000.—, III. Kč 20.000.—, IV. Kč 10.000.—. Celkem jest výher za Kč 300.000.—.
